

30 Μαΐου 2014

Αλέκος Κοντόπουλος: Ο πρωτοπόρος της αφαίρεσης στην Ελλάδα

/ [Πεμπτουσία](#)

Με τον Αλέκο Κοντόπουλο εισάγεται η Αφηρημένη Τέχνη στην Ελλάδα και επηρεάζονται αποφασιστικά όλες οι μεταπολεμικές γενιές εικαστικών καλλιτεχνών στην Ελλάδα. Εύστοχα έχει χαρακτηριστεί «**ποιητής ζωγράφος**» και «**ζωγράφος του νέου Ουμανισμού**».

Δημιουργός και στοχαστής αποβλέπει πάντα να δώσει το εσωτερικό περιεχόμενο των θεμάτων του, με έμφαση στις καθαρά ζωγραφικές αξίες, να εκφράσει τις καθαρά προσωπικές του απαντήσεις στα εξωτερικά ερεθίσματα και τα

προβλήματα της Τέχνης και της ζωής. Καλλιτέχνης της γενιάς του '30 συγκαταλέγεται στους πρωτοπόρους της αφαίρεσης στην Ελλάδα.

Ξεκινά από τον ακαδημαϊσμό που διδάχτηκε στη Σχολή, περνά στο ρεαλιστικό εξπρεσιονισμό μετά τη μαθητεία του στο Παρίσι και βαθμιαία, μέσα από αργές διαδικασίες ωρίμανσης οδηγείται, στις αρχές της δεκαετίας του '50, στην παραστατική αφαίρεση, αφού διαπιστώνει ότι «ο εξπρεσιονιστικός αφαιρετισμός ... δεν ανανέωσε κατά βάθος το αίτημα του καιρού μας». Αυτό το στάδιο θα κρατήσει έως το 1959 περίπου, οπότε προσανατολίζεται στην πλήρη ανεικονικότητα της γραφής του, χωρίς ποτέ να πάψει να καταβυθίζεται βαθιά εντός του ανασύροντας στην επιφάνεια μορφές που σηματοδοτούν την καλλιτεχνική του ευαισθησία και ειλικρίνεια και συγκροτούν μία ολοκληρωμένη πνευματική παραγωγή.

Όπως έγραψε ο Louis Frederic στη μονογραφία του για τον Αλέκο Κοντόπουλο:
«Δεν πρόκειται να συγκρίνουμε το έργο του Αλέκου Κοντόπουλου με αυτό ενός άλλου ζωγράφου. Ο Κοντόπουλος πήρε μία ιδιαίτερη θέση στη Μοντέρνα Ελληνική τέχνη, μία θέση που δεν έχει καλυφθεί από τον καιρό εκείνο του άλλου μεγαλοφυή Έλληνα, του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου.»